

UZASADNIENIE

Decyzją nr (...) z dnia 2 grudnia 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. Inspektorat w Ł. stwierdził, że K. B. jako osoba współpracująca z osobą prowadzącą pozarolniczą działalność S. B. prowadzącym firmę (...) nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu i dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od 1 lipca 2014 r. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że S. B. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) zgłosił K. B. do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych, obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego oraz dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego od dnia 1 lipca 2014 r. z kodem tytułu ubezpieczenia osoby współpracującej z osobą prowadzącą pozarolniczą działalność. W dniu 7 października 2014 r. płatnik składek wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. z wnioskiem o wypłatę dla K. B. zasiłku chorobowego za okres od 3 października 2014 r. – 21 października 2014 r. – ciąży. W uzasadnieniu wskazano, iż zgłoszenie K. B. do ubezpieczeń jako osoby współpracującej stanowi naruszenie zasad współżycia społecznego o czym świadczy krótkotrwałość okresu podlegania ubezpieczeniom i brak przesłanek do podjęcia współpracy co świadczy o chęci osiągnięcia nieuzasadnionych korzyści systemu ubezpieczeń społecznych kosztem innych ubezpieczonych.

(decyzja k. 45 – 46 akt ZUS).

Od powyższej decyzji ZUS odwołanie złożył S. B. za pośrednictwem profesjonalnego pełnomocnika w osobie adwokata, zaskarżając powyższą decyzję w całości. W uzasadnieniu podniesiono między innymi, iż organ nie kwestionuje prowadzenia wspólnego gospodarstwa domowego wnioskodawcy i zainteresowanej oraz wykonywania pracy przez zainteresowaną K. B. . Wskazano, iż wnioskodawca w spornym okresie czasu nie mógł osobiście być obecny w firmie z uwagi na wykonywanie zadań w innym miejscu. W tym też okresie z pracy zrezygnowała jedna z pracownic i miała miejsce konieczność zastąpienia jej. Czynności wykonywane przez K. B. wypełniają pojęcie współpracy, wypracowane w orzecznictwie sądowym.

(odwołanie z załącznikami – k. 2-17).

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania wywodząc jak w zaskarżonej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie k. 18-19).

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny :

Wnioskodawca S. B. prowadzi działalność gospodarczą zarejestrowaną pod firmą (...) od 22 kwietnia 2006 r. Przedsiębiorstwo działa w dwóch punktach, tj. w Ł. i S..

(przesłuchanie stron z ograniczeniem do wnioskodawcy - e-protokół (...):02:28 – 00:26:37 – płyta -k. 36 oraz 00:05:08 – 00:11:09 – płyta - k. 76 akt VIII U 197/15;)

Przedsiębiorstwo początkowo zajmowało się sprzedażą detaliczną artykułów związanych z wykończeniem wnętrz i ich montażem, tzn. podłóg drewnianych, paneli podłogowych i ściennych, drzwi, klamek, płyt (...), listew przypodłogowych, elewacji, podbitek, akcesoriów, chemii budowlanej. Na przełomie czerwca i lipca 2014 r. podjęto współpracę z przedsiębiorstwem zajmującym się łazienkami (...) Salony (...) w B.. Od tego momentu zwiększył się zakres działalności przedsiębiorstwa. Oprócz większego asortymentu w sklepie dostarczanego bezpośrednio z B. dodatkowo zleca się wykonanie projektu odrębnemu projektantowi, a oznakowanie produktów musi być odnotowane w specjalnym programie Subiekt GT. Z uwagi na asortyment jakim zajmuje się firma wnioskodawcy największe obroty odnotowywane są w sezonie letnim, w czasie w największego nasilenia prac budowlanych i remontów.

(przesłuchanie stron z ograniczeniem do wnioskodawcy - e-protokół (...):02:28 – 00:26:37 – płyta -k. 36 w zw. z 00:05:08 – 00:11:09 – płyta - k. 76)

S. B. i K. B. są małżeństwem, prowadzą wspólne gospodarstwo domowe.(bezsporne)

Upřednio, zainteresowana K. B. była zatrudniona w Biurze (...) w Ł. na stanowisku księgowej w okresach: 1 grudnia 2009 roku -31 grudnia 2010 roku , 1 stycznia 2011 roku do 31 sierpnia 2011 roku , 1 września 2011 roku do 31 stycznia 2013. Ponadto pracowała w przedsiębiorstwie (...) w K. w okresie od 2 maja 2011 r. – 19 listopada 2012 r. w wymiarze pół etatu jako księgowa. Od 5 czerwca 2012 r. do 19 listopada 2012 r. przebywała na urlopie macierzyńskim w związku z urodzeniem pierwszego dziecka. Ponadto przez cały styczeń 2013 r. przebywała na urlopie wychowawczym

(świadczenia pracy w kopercie załączonej do akt - k. 43 akt VIII U 197/15, karta położnicza w kopercie załączonej do akt – k. 67 akt VIII U 197/15)

Na skutek rozwiązania umowy o pracę za porozumieniem stron 16 lipca 2014 r. z przedsiębiorstwa (...) odeszła D. G.. Zajmowała się sprzedażą, wprowadzaniem dokumentów, administracją, kontaktem z klientami. D. G. informowała S. B. wcześniej, że chce odejść z pracy. W miesiącu czerwcu 2014 roku wykorzystała należny jej urlop wypoczynkowy.

(świadczenia pracy – k. C 2 akt pracowniczych – k. 43 ; przesłuchanie stron z ograniczeniem do wnioskodawcy - e-protokół (...):02:28 – 00:26:37 – płyta - k. 36 w zw z e- protokół (...):05:08 płyta k- 76 akt ; zeznania świadka D. G. – e-protokół (...):06:00 – 00:12:10 – płyta k. 63 akt)

Wnioskodawca S. B. zatrudnił 1 lipca 2014 r. P. Ź. (z domu T.) na stanowisku pracownika biurowego. P. Ź. zajmowała się na początku realizowaniem zamówień, pracą w programie Subiekt. Potem do jej obowiązków należało wprowadzanie faktur, opisywanie dokumentów, kompletowanie dokumentów do biura. Jednakże nie miała przyznanych uprawnień przez wnioskodawcę do dokonywania przelewów, przelewami bankowymi zajmował się sam właściciel.

(przesłuchanie stron z ograniczeniem do wnioskodawcy - e-protokół (...):02:28 – 00:26:37 – płyta - k. 36 w zw z e-protokół (...):05:08 płyta k- 76; świadctwo pracy – k. B1 akt pracowniczych – k. 43 ; zeznania świadka P. Ź. – e-protokół – 00:12:38 – 00:19:47 - k. 63)

Zainteresowana K. B. rozpoczęła współpracę w przedsiębiorstwie męża z dniem 1 lipca 2014 r. Zajmowała się organizacją zamówień, kontrolowaniem stanów magazynowych, kompletowaniem dokumentów i faktur, weryfikacją rozliczeń z klientami i kontrolą nad płatnościami firmy, realizowaniem przelewów do urzędów oraz do kontrahentów. K. B. przychodziła do przedsiębiorstwa i wykonywała stale wskazane wyżej prace. W miesiącu lipcu 2014 roku pracowała codziennie i pracowała 8 godzin z uwagi na zwiększony ruch w sklepie w sezonie wakacyjnym. W następnych miesiącach zainteresowana przychodziła do pracy 2-3 razy w tygodniu na 8 godzin a część pracy zabierała do domu aby tam ją wykonywać. Zainteresowana była upoważniona przez wnioskodawcę do dokonywania przelewów i miała tak jak wnioskodawca najszerszy dostęp do programu komputerowego w firmie. Pracownicy byli upoważnieni do dostępu do tego programu ale w różnym stopniu, nie tak szerokim jak zainteresowana czy wnioskodawca. Zainteresowana wprowadzała faktury, opisywała dokumenty, kompletowała dokumenty do biura księgowego. Zainteresowana, z uwagi na jej doświadczenie zawodowe sprawdzała dokumenty księgowe pod względem merytorycznym. Jej zakres uprawnień był najszerszy w firmie. Na jesieni 2014 r. zainteresowana przestała świadczyć pracę w związku z niezdolnością do dalszej pracy z uwagi na stan ciąży. Jej obowiązki (za wyjątkiem dokonywania przelewów bankowych) przejęła P. Ź..

(zeznania świadka P. Ź. – e-protokół – 00:12:38 – 00:19:47 - k. 63 akt ,zeznania świadka J. B. – e-protokół – 00:29:35 – 00:44:08 – płyta – k. 36 ; przesłuchanie stron z ograniczeniem do wnioskodawcy - e-protokół (...):02:28 – 00:26:37 – płyta - k. 36 w zw z e- protokół (...):05:08 płyta k- 76 akt ; zeznania świadka Ł. K. – e-protokół – 00:44:58 – 01:02:50 – płyta – k. 36 akt ; korespondencja mailowa – k. 8-11 akt ; faktury VAT – k. 16-30 akt ZUS;)

Pracownicy P. Ż. i Ł. K. osobiście współpracowali z K. B. po 1 lipca 2017 r. w związku z wykonywaniem przez nią obowiązków w firmie (zeznania świadka P. Ż. – e-protokół – 00:12:38 – 00:19:47 - k. 63 ; zeznania świadka Ł. K. – e-protokół – 00:44:58 – 01:02:50 – płyta – k. 36 akt)

Płatnik składek dokonał zgłoszenia zainteresowanej do ubezpieczenia społecznego z tytułu współpracy przy prowadzeniu pozarolniczej działalności gospodarczej od dnia 1 lipca 2014 r.

(okoliczność bezsporna, a nadto zawiadomienie - k. 1 akt ZUS)

Zakład Ubezpieczeń Społecznych 16 października 2014 r. wszczął z urzędu postępowanie w sprawie zgłoszenia K. B. do ubezpieczeń społecznych z tytułu współpracy przy prowadzeniu pozarolniczej działalności gospodarczej od 1 lipca 2014 r. do nadal. Postępowanie administracyjne trwało do 28 października 2014 r.

(zawiadomienia o wszczęciu postępowania – k. 1-1v., 2-2v. akt ZUS; zawiadomienie o zakończeniu postępowania – k. 42 akt ZUS)

Dnia 2 grudnia 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. Inspektorat w Ł. wydał zaskarżoną decyzję.

(decyzja ZUS – k. 43v. – 46 akt ZUS)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów w postaci dokumentów znajdujących się w aktach niniejszej sprawy oraz w aktach ZUS, a także na podstawie zeznań wnioskodawcy oraz świadków. Sąd pominął dowód z zeznań zainteresowanej z uwagi na fakt, że nie stawiała się ona na żadną rozprawę w związku z chorobą dzieci. Wskazać należy, iż dowód z przesłuchania stron ma charakter uzupełniający a jego przeprowadzenie zależy od woli strony. Ma uzupełniać przeprowadzone postępowanie dowodowe z uwzględnieniem innych środków dowodowych. W tym zakresie ugruntowane jest stanowisko sądów. W wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 21 października 2015 r., w sprawie o sygnaturze akt I ACa 513/15 LEX nr 1936802) wskazano, iż „artykuł 299 k.p.c. formułuje zasadę subsydiarności. Stąd w sytuacji gdy wszystkie istotne dla postępowania okoliczności zostały wyjaśnione, przeprowadzenie tego dowodu jest zbędne, a nawet niedopuszczalne.” Ponadto w wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 3 marca 2015 r., w sprawie o sygnaturze akt I ACa616/14, (LEX nr 1667576) wskazano, że „jakkolwiek przepis art. 299 k.p.c. przewiduje dopuszczenie dowodu z przesłuchania stron, gdy po wyczerpaniu środków dowodowych lub w ich braku pozostały niewyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia, to istotą tej regulacji jest przesądzenie subsydiarnego charakteru dowodu z przesłuchania stron, nie zaś określenie kolejności prowadzenia dowodów z uwagi na prawo stron do obrony ich praw. Dowód z przesłuchania stron nie służy umożliwieniu stronie ustosunkowania się do zebranego wcześniej materiału dowodowego, ale złożeniu zeznań o faktach, które nie zostały dostatecznie wyjaśnione i które wobec tego, stosownie do postanowienia dowodowego, mają być tym dowodem wyjaśniane. Ustosunkowanie się do zebranego materiału dowodowego następuje natomiast przez wypowiedzi stron nie mające charakteru zeznań, a zatem przez złożenie stosownych oświadczeń w ramach instytucji głosów stron uregulowanej przepisem art. 224 §1 k.p.c.” W wyroku z dnia 16 kwietnia 2014 roku Sąd Apelacyjny w Warszawie w sprawie o sygnaturze akt VI ACa 1049/13,(niepubl) wskazał, iż „ustawa nie wskazuje wprost etapu, na którym należy dopuścić i przeprowadzić dowód z przesłuchania stron. Z charakteru przedmiotowego środka dowodowego wynika jednak, że co do zasady dowód ten powinien być przeprowadzony w końcowej fazie postępowania dowodowego. Zasadniczo dopiero wówczas można stwierdzić, czy fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy pozostały jeszcze niewyjaśnione.” Sąd orzekający w pełni podziela zaprezentowane powyżej poglądy orzecznictwa.

Rozpoznając sprawę Sąd dał w pełni wiarę zeznaniom wnioskodawcy i świadków. Są one logiczne konsekwentne i wzajemnie się potwierdzają. Przede wszystkim z zeznań tych wynika, że K. B. wykonywała pracę w firmie na rzecz męża w ramach współpracy. Jej praca była potrzebna dla funkcjonowania firmy.

Wszystkie powyższe środki dowodowe nie budzą wątpliwości co do ich wiarygodności, znajdują potwierdzenie w załączonej dokumentacji, uzupełniają się wzajemnie i stanowią tym samym wiarygodne źródło dowodowe.

Zdaniem Sądu zgromadzony materiał dowodowy potwierdza stanowisko wnioskodawcy, że zainteresowana faktycznie współpracowała pozarolniczą działalność gospodarczą od dnia 1 lipca 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt. 5 i art. 12 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 r. (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r. poz. 121, dalej: „*usus*”) osoby fizyczne prowadzące pozarolniczą działalność na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej oraz osoby z nimi współpracujące podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu.

W myśl art. 8 ust. 6 pkt. 1 *usus* za osobę współpracującą z osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz zleceniobiorcami, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4 i 5 *usus*, uważa się małżonka, dzieci własne, dzieci drugiego małżonka i dzieci przysposobione, rodziców, macochę i ojczyma oraz osoby przysposabiające, jeżeli pozostają z nimi we wspólnym gospodarstwie domowym i współpracują przy prowadzeniu tej działalności lub wykonywaniu umowy agencyjnej lub umowy zlecenia; nie dotyczy to osób, z którymi została zawarta umowa o pracę w celu przygotowania zawodowego.

Okres podlegania obowiązkowi ubezpieczeń określa przepis art. 13 pkt. 5 *usus*, zgodnie z którym osoby współpracujące podlegają ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie - od dnia rozpoczęcia współpracy przy prowadzeniu pozarolniczej działalności lub wykonywaniu umowy agencyjnej albo umowy zlecenia do dnia zakończenia tej współpracy.

Stosownie zaś do treści art. 36 ust. 1 *usus* każda osoba objęta obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi podlega zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych.

Niezbędnym warunkiem do uznania danej osoby za osobę współpracującą z osobą prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą, jest zaliczenie tej osoby do kręgu osób najbliższych dla osoby prowadzącej tę działalność. Za osobę taką może być uznana tylko osoba, którą poza łączącym ją z prowadzącym działalność gospodarczą pokrewieństwem, pozostaje z nim we wspólnym gospodarstwie domowym. Przy określeniu prowadzenia wspólnego gospodarstwa domowego należy brać pod uwagę następujące okoliczności: wspólny adres zameldowania (zamieszkania), prowadzenie wspólnego budżetu domowego, współpraca w załatwianiu codziennych spraw życiowych. Tym samym przyjąć należy, iż współpracujący to członkowie najbliższej rodziny, pozostający we wspólnym gospodarstwie domowym z osobą prowadzącą działalność gospodarczą, przyczyniający się do prowadzenia działalności, działający na rzecz i w imieniu osoby prowadzącej działalność, zaangażowane w prowadzenie tej działalności.

Z przeprowadzonego postępowania dowodowego bezspornie wynika, że zainteresowana K. B. jest małżonką S. B. i prowadzą razem wspólne gospodarstwo domowe. Powyższych faktów nie poddawał wątpliwość także organ rentowy. Sporne jest natomiast czy działania podejmowane przez K. B. w ramach pomocy mężowi przy prowadzeniu działalności gospodarczej można faktycznie uznać za współpracę i czy zainteresowana faktycznie spełnia przesłanki osoby współpracującej.

Cechami konstytutywnymi pojęcia ”współpraca przy prowadzeniu działalności gospodarczej” w rozumieniu art. 8 ust. 11 *usus* są występujące łącznie: 1) istotny dla działalności gospodarczej ciężar gatunkowy działań współpracownika, które to działania nie mogą mieć charakteru wtórnego i muszą pozostawać w bezpośrednim związku z przedmiotem podjętej działalności oraz muszą charakteryzować się pewną systematycznością, stabilnością i zorganizowaniem 2) znaczący czas i częstotliwość podejmowanych robót (zob. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 kwietnia 2010r., II UK 315/09, LEX nr 604215). Ocena, czy pomoc świadczona przez małżonka może być uznawana za współpracę w rozumieniu art. 8 ust. 11 *usus*, stanowiącą w myśl art. 6 ust. 1 pkt 5 tej ustawy podstawę do objęcia tej osoby obowiązkowymi ubezpieczeniami: emerytalnym i rentowymi, wymaga uprzedniego zbadania stanu faktycznego nie

tylko w zakresie charakteru i rodzaju czynności podejmowanych przez członka rodziny, ale także czasu potrzebnego na ich wykonanie, ich wartość i zorganizowanie (tak m. in. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 6.01.2009 r., II UK 134/08, OSNP 2010/13-14/170).

Przekładając powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, wskazać należy, że na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego można było ustalić ciężar gatunkowy, częstotliwość, czas i wkład współpracy zainteresowanej w wykonywanie działalności gospodarczej przez męża S. B.. W ocenie Sądu wkład pracy K. B. przy prowadzeniu działalności gospodarczej przez jej męża był znaczny, pomoc ta miała istotne znaczenie a jej rozmiar czasowy był duży .

W niniejszym postępowaniu ustalono, że przedsiębiorstwo prowadzone przez S. B. rozwijało się . Momentem przełomowym był 2014 r., w którym zawarto umowę z nowym dostawcą elementów wyposażenia łazienek (...) Ł. w B.. Konsekwencją powyższego obowiązki pracowników uległy zmianie (zarazem też zwiększeniu). Pracownicy zlecali wykonywanie projektów projektantowi i rozliczali się z nim, wprowadzali towary do programu komputerowego Subiekt GT, a także przybyło im obowiązków związanych z biurowością, monitorowaniem magazynów i kwestiami finansowymi w związku z faktem, że znacząco wzrósł obrót towarami w przedsiębiorstwie. Ponadto w lipcu 2014 r. ustał stosunek pracy z pracownikiem wnioskodawcy – D. G., która zajmowała się biurowością, a więc obszarem działalności firmy, którego powyżej opisane zmiany dotknęły najbardziej. Ponadto zważyć należy, że z uwagi na profil działalności gospodarczej firmy (szeroko rozumiany remont, wykończenia), w lecie (czerwiec-sierpień) było najwięcej składanych zamówień. Skutkiem powyższego była konieczność zapewnienia odpowiedniego stanu osobowego a nawet zwiększenie ilości pracowników. To spowodowało, że S. B. zatrudnił m. in. P. Ż. oraz własną żonę K. B. .Obie te osoby miały doświadczenie w biurowości, a dodatkowo K. B. legitymowała się doświadczeniem w księgowości. Żona wnioskodawcy rozpoczęła współpracę przy prowadzeniu działalności gospodarczej w lipcu 2014 r., a więc właśnie w tym okresie gdy jej pomoc była najbardziej potrzebna. K. B. przejęła obowiązki pracownika D. G., a także zyskała pewne nowe obowiązki związane z wykonywaniem przelewów i dokonywaniem płatności za towary. Przyuczała też i nadzorowała pracownicę P. Ż. , która była osobą nową w firmie. Warto zauważyć, że zainteresowana pracowała w okresie 2009-2013 jako księgowa, a więc znany jej był rodzaj pracy biurowej, a zwłaszcza związany z finansami przedsiębiorstw. Z materiału dowodowego jednoznacznie wynika, że K. B. przychodziła do pracy codziennie, była widziana przez pracowników męża – P. Ż. i Ł. K., z którymi współpracowała , których zeznaniom Sąd Okręgowy w całości dał wiarę. Warto też dodać, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie opierał się tylko na takich ogólnych informacjach, ale też na konkretnych rezultatach pracy K. B.. Już na etapie postępowania administracyjnego prowadzonego ZUS, organ rentowy dysponował kopiami faktur podpisywanych przez K. B., które były opatrzone datami z sierpnia/września 2014 r. Zainteresowana współpracowała z mężem do jesieni 2014 r., a potem zdała się niezdolna do świadczenia pracy z uwagi na bardziej zaawansowaną ciążę. W pierwszym miesiącu pracy zainteresowana była w pracy codziennie przez 8 godzin a w następnym okresie po 2-3 dni w tygodniu po 8 godzin ale pracę biurową zabierała do domu.

W związku z powyższym, można z pewnością stwierdzić, że przesłanka współpracy przy pozarolniczej działalności gospodarczej została spełniona, a K. B. przyczyniała się do prowadzenia działalności gospodarczej, działała na rzecz i w imieniu S. B. oraz angażowała się w prowadzenie spraw przedsiębiorstwa.

W konkluzji stwierdzić należy, iż organ rentowy bezzasadnie stwierdził w zaskarżonej decyzji, że K. B. od dnia 1 lipca 2017 roku nie podlegała ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu z tytułu współpracy przy prowadzeniu działalności gospodarczej przez odwołującego się płatnika S. B., bowiem - wobec ustalonego faktu wykonywania tej współpracy przez ubezpieczoną samodzielnie w spornym okresie nie można było jej współpracy przy działalności gospodarczej męża uznać za niewiarygodną, czy też fikcyjną, zaś wynikającego z tego zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych za niezasadnego i mającego na celu uzyskanie jedynie ubezpieczeniowej ochrony prawnej. Podkreślenia wymaga także na sam koniec, że prawem każdej ubezpieczonej jest zgłoszenie się do ubezpieczeń społecznych również w okresie ciąży i sam fakt takiego zgłoszenia w okresie ciąży

nie może skutkować uznaniem, iż jest to czynność sprzeczna z zasadami współżycia społecznego. Wykazane przez ubezpieczoną czynności, ich zakres i sposób realizacji w pełni potwierdzają zasadność złożonego odwołania.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zaskarżoną decyzję ZUS zmienił i orzekł, że zainteresowana K. B. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od 1 lipca 2014 r. z tytułu zgłoszenia jej do tych ubezpieczeń jako osoby współpracującej u płatnika składek S. B..

Natomiast o kosztach postępowania Sąd Okręgowy orzekł w myśl art. 98 k.p.c. i zasądził od organu rentowego na rzecz wnioskodawcy kwotę 60 zł. Na tę kwotę złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika wnioskodawcy w kwocie 60 zł będącego adwokatem, ustalone stosownie do § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz.U. z 2002 r. nr 163, poz. 1348) w zw. z § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 lipca 2015 zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2015 poz. 1079).

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi ZUS, któremu wypożyczyć akta rentowe.

10.10.2017